La nuntă nu sunt haine în plus

Domnul Isus a spus odată o pildă care începe așa: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său.” (Matei 22:2) Cei poftiți dintâi n-au vrut să vină. Atunci împăratul și-a trimis robii la răspântiile drumurilor. Ei au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, până s-a umplut odaia ospățului.

Apoi a venit clipa pe care nimeni n-o poate ocoli:

„Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții și a zărit acolo pe un om care nu era îmbrăcat în haina de nuntă. ‘Prietene’, i-a zis el, ‘cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?’ Omul acela a amuțit.” (Matei 22:11-12)

Omul acela intrase și el la nuntă. Stătea printre oaspeți și credea că este binevenit acolo. Dar nu era îmbrăcat cu haina pe care trebuia s-o aibă. Împăratul a poruncit să fie legat și aruncat în întunericul de afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților.

Pilda arată unde duce Împărăția lui Dumnezeu: la o nuntă, la ospățul Împăratului. Mai arată că nu ajunge să fii în odaie. Fără haina de nuntă, omul nu poate rămâne la ospăț. Iar haina aceasta nu se primește gata la sfârșit. Fiecare și-o pregătește dinainte.

Mulți își închipuie altfel întâmplarea. Ei spun că haina era deja acolo, pusă pe un cuier în anticameră, și că omul acela a trecut pe lângă ea fără să-și dea seama că trebuia să se îmbrace cu ea. După ei, haina ni se dă doar ca să ne acopere starea păcătoasă: pe dinafară suntem albi, chiar dacă pe dedesubt rămânem murdari, îmbrăcați cu haina veche. Dumnezeu nu face așa ceva. Întâi ne cere să ne dezbrăcăm de haina veche, ca să ne putem îmbrăca. Dacă Domnul ne găsește îmbrăcați în omul cel vechi, mai avem vreo șansă?

La sfârșitul Bibliei apare o altă nuntă. Acolo cineva a venit gata:

„Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.» (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților” (Apocalipsa 19:7-8)

În cuvintele acestea stau împreună două lucruri. Soției „i s-a dat” haina, așa că haina este un dar. Dar tot ea „s-a pregătit”. La darul lui Dumnezeu trebuie să lucrăm și noi. Iar haina însăși este făcută din faptele neprihănite ale sfinților. Când vine nunta, soția trebuie să se fi pregătit și să fie găsită îmbrăcată, nu dezbrăcată.

Dumnezeu Își face partea, și o face cu dragoste. Ierusalimului îi spune: „Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea dragostei. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul, Dumnezeu, și ai fost a Mea!” (Ezechiel 16:8)

Unii se opresc aici și lasă totul în seama lui Dumnezeu. Partea Lui ar fi să ne îmbrace, iar a noastră doar să-I cerem mila. Chemarea Lui merge însă mai departe:

„și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care le dă adevărul.” (Efeseni 4:24)

Omul din pildă avea un loc printre oaspeți, dar nu avea haina. La fel era biserica din Sardes. Domnul îi spune:

„Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.” (Apocalipsa 3:1-2)

„Îți merge numele că trăiești” înseamnă că porți numele de om cu haină de nuntă, dar de fapt ești îmbrăcat cu haina veche și ești mort. Este ca și cum Domnul i-ar spune: „N-am cu ce să te îmbrac.”

E ușor să ne înșelăm aici. Unii spun că vom fi schimbați abia după ce murim. Atunci ni s-ar da trupul de slavă, atunci am fi făcuți desăvârșiți, iar aceea ar fi haina cu care vom sta la nuntă. Dar dacă nu ai haina pe tine, nu ai de unde s-o iei. La nuntă nu sunt haine în plus. Fiecare are haina lui, iar haina ți-o pregătești dinainte, cum s-a pregătit și soția Mielului. Când împăratul a intrat în odaie, omul din pildă nu mai avea de unde să-și ia haina. De aceea a amuțit.

Aceeași condiție apare când este vorba de casa din cer:

„Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc, negreșit, dacă atunci când vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți dezbrăcați de el.” (2 Corinteni 5:2-3)

Vom primi locașul ceresc dacă vom fi găsiți îmbrăcați. Haina aceasta nu este una oarecare. Domnul Isus este Soțul, iar cei ai Lui sunt mireasa. Cine se dezbracă de omul cel vechi și se îmbracă cu omul cel nou ajunge la îmbrăcămintea pe care o are chiar Domnul Isus.

Haina de nuntă se pregătește acum, din fapte neprihănite, nu în clipa în care intră Împăratul. Să lăsăm haina veche și să ne îmbrăcăm cu cea nouă, ca să purtăm îmbrăcămintea Celui care ne-a chemat la nunta Lui. Atunci nu vom amuți ca omul din pildă, ci ne vom bucura împreună cu mireasa care s-a pregătit. Domnul să ne ajute.

Sursa: *La nuntă nu sunt haine în plus* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/la-nunta-nu-sunt-haine-in-plus